

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6047/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ... чији је пуномоћник Зоран Аранђеловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 259/20 од 28.07.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 259/20 од 28.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 259/20 од 28.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 42/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Крагујевцу Ст 53/10 исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме “Никоопрема” у стечају, чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу у предмету Ст 53/10 од 16.09.2010. године и то: 580.633,27 динара на име главног дуга са законском затезном каматом почев од 16.09.2010. године, као дана када је донет Закључак којим је утврђена висина потраживања па до коначне исплате, 102.748,66 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка од 04.05.2010. године и 11.118,83 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужена да тужиоцу на износ главног дуга исплати и законску затезну камату од 05.05.2010. године, као првог наредног дана након отварања стечајног поступка, па до 16.09.2010. године, као дана доношења Закључка којим је утврђена висина тужиоцевог потраживања. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 54.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 259/20 од 28.07.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Крагујевцу у предмету Ст 53/10 исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме “Никоопрема” у стечају, чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу Ст 53/10 од 16.09.2010. године и то: 580.633,27 динара, затим 102.748,66 динара на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг до дана отварања стечајног поступка од 04.05.2010. године и 11.118,83 динара на име трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке у односу на законску затезну камату на износ главног дуга, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја Ст 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, на 580.633,27 динара исплати законску затезну камату почев од 08.10.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате, док је одбијен део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја Ст 53/10 који се води пред Привредним судом у Крагујевцу на 580.633,27 динара исплати законску затезну камату почев од 16.09.2010. године до 08.10.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року. О овом праву тужиоца и о висини тражене накнаде и припадајуће камате, другостепени суд је одлучио у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.10.2019. године, ради исплате новчаног обештећења за имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, а вредност предмета спора означена у тужби је 638.247,19 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Такође, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија тужиоца изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о камати на главни дуг, којом је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија тужиоца недозвољена у овом делу.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против одлуке о камати када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић